

عنوان مقاله:

بررسی میزان اثر گذاری بازی‌ها و فعالیت‌های گروهی آموزشیدر افزایش یادگیری دانش آموzan

محل انتشار:

پنجمین همایش بین‌المللی روانشناسی، علوم تربیتی و مطالعات اجتماعی (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 31

نویسنده‌گان:

فاطمه امینی فر - فوق دیپلم حسابداری

فهیمه سوادیان - فوق دیپلم آموزش ابتدایی

خلاصه مقاله:

آغاز رشد آفرینندگی و خلاقیت در کودکان، در سنین آمادگی و پیش از دیستان است. در این سن، فعالیت کودک نسبت به دوران خردسالی تغییر می‌یابد و روابط جدیدی میان تفکر و عمل وی پدید می‌آید و احساس نشاط و سرزنشگی بعد از بازی میتواند راهگشای حل سیاری از مشکلات باشد. بازی با گشودن مسیری نو در یادگیری میتواند نقش بازی در بهبود زندگی ایفا کند و در کمک به معلمان برای مدیریت بهتر کلاس، راندمان آموزشی را نیز افزایش دهد. بازی در رشد آفرینندگی نقش فعالی دارد و موجب حرکت و به کارگیری ذهن در کسب تجربه و حل مساله می‌شود. برانگیختن ذوق و علاقه شاگرد به وسیله بازی، تفکر همگرا را در ذهن سبب می‌شود. معلم در انتخاب بازی باید دقت لازم را داشته باشد تا آن را با توجه به سطح آگاهی و مهارت شاگرد و منطبق با موضوع درس انتخاب کند، زیرا شاگرد زمانی اعتماد به نفس لازم را داراست که مهارت کافی را به دست آورده باشد. بازیهای آموزشی برای کمک به افراد در درک مفاهیم، یادگیری دانش و توسعه مهارت‌های حل مساله در حین بازی طراحی شده اند. در این مقاله با روش توصیفی و تحلیلی؛ پس از بررسی اهمیت و ضرورت بازی در برنامه‌ی درسی مدارس و پرداختن به اهمیت بکارگیری از بازی متناسب؛ به بررسی بازی های گروهی‌پرداخته شده است. تاثیر بازی‌های گروهی بر عملکرد تحصیلی دانش آموzan مورد بررسی قرار گرفته است.

کلمات کلیدی:

بازی، بازی‌های گروهی، عملکرد تحصیلی، آموزش و پرورش، دانش آموzan

لينک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1647256>

